

ת"פ 56472/12/16 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד סאלם אבו גנימה- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 56472-12-16 מדינת ישראל נ' אבו גנימה

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא המאשימה
נגד	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד לי מגן
הנאשם	סאלם אבו גנימה-בעצמו ע"י ב"כ עו"ד עלי אלצאנע

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 19.10.20 בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות גניבת בקר, בכך שבתאריך 3.11.15 גנב בצוותא חדא עם אחר, מאורוה בקיבוץ רעים, שתי סוסות.

משום הימשכות ההליכים החריגה בתיק זה, מן הראוי לפרט את השתלשלות ההליך.

התנהלות ההליך עד הכרעת הדין:

2. כתב האישום הוגש בתאריך 27.12.16, בחלוף שנה ממועד האירוע.

בשל אילוצי בית המשפט, הנאשם זומן לדיון ראשון בעניינו בתאריך 16.1.18. במועד זה עתר הנאשם לדחייה להסדרת ייצוגו באופן פרטי והדיון נדחה לתאריך 4.7.18.

לדיון בתאריך 4.7.18 הנאשם לא התייצב.

הוצא צו הבאה בעניינו של הנאשם.

בתאריך 7.5.19 כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום כפירה כללית והתיק נותב למותב עיקרי.

בתאריך 23.9.19 הודיע ב"כ הנאשם כי יגיש מענה מפורט בכתב הכולל התייחסות לעדי התביעה ונקבע מועד לשמיעת ראיות בתאריך 11.6.20. בתאריך 10.11.19 הוגשה כפירה כללית ללא התייחסות לעדי התביעה ובית המשפט העיר על כך. גם על מסמך נוסף שהגישה ההגנה בתאריך 27.11.19 העיר בית המשפט כי אין לראות

בו מענה מפורט.

בקשת ההגנה לדחות את מועד ההוכחות שהוגשה בתאריך 7.6.20 נדחתה.

בפתח המועד שנקבע לשמיעת ראיות התברר כי הנאשם לא התייצב לדיון, ב"כ הנאשם הודיע כי הוא חש ברע וכן התברר כי לא זומנו עדי התביעה. המשך הדיון נקבע תזכורת לתאריך 27.7.20.

בתאריך 16.7.20 הודיע ב"כ הנאשם כי לא עלה בידו ליצור קשר עם הנאשם.

בתאריך 27.7.20 הנאשם לא התייצב לדיון. חולטה הפקדה שהפקיד הנאשם בעבר במסגרת צו הבאה וכן הוצא צו הבאה חדש, הכולל גם ערבות צד ג'.

בתאריך 10.9.20 הנאשם לא התייצב לדיון. בית המשפט שחרר את בא כוחו דאז מהמשך ייצוג הנאשם והוציא צו הבאה ללא שחרור.

בתאריך 19.10.20 התייצב הנאשם לדיון והוצג הסדר טיעון בין הצדדים לפיו הנאשם יודה בכתב האישום, יורשע בו ולאחר שיפקיד 40,000 ₪ על חשבון הפיצוי לנפגעי העבירה המאשימה תעתור להסתפק בעונש צופה פני עתיד. הובהר, כי אם לא יפקיד את הסכום הצדדים יטענו לעונש באופן "חופשי". הנאשם ביקש כי תינתן לו ארכה של חודש ימים להפקדת הפיצוי והמשך הדיון נדחה לתאריך 29.11.20.

התנהלות ההליך מאז הכרעת הדין:

3. בתאריך 29.11.20 ביקש הנאשם ארכה להפקדת הסכום למשך חודש נוסף והדיון נדחה לתאריך 24.12.20.

בתאריך 24.12.20 עתרה המאשימה למנות לנאשם סניגור ציבורי שכן הנאשם לא עמד בתנאי ההסדר ועמדתה העונשית כוללת עונש מאסר בפועל לתקופה ממושכת. הנאשם עתר לארכה והצהיר כי יוכל להפקיד 15,000 ₪. משכך, נדחה המשך הדיון לתאריך 27.12.20.

בתאריך 27.12.20 הודיע הנאשם כי הפקיד סך של 15,000 ₪ ועתר לפרוס את היתרה לתשלומים. בית המשפט קיבל את עתירת הנאשם ודחה את המשך הדיון לתאריך 16.6.21.

הנאשם לא התייצב לדיון בתאריך 16.6.21. המאשימה חזרה על עמדתה למנות לנאשם סניגור ציבורי נוכח עמדתה העונשית. בית המשפט קבע, כי הנאשם מתחמק מהליכי שפיטה. בית המשפט העיר, כי לתיק הוגשו בקשות מימוש רבות של ההוצאה לפועל בעניינו של הנאשם. בית המשפט קבע, כי הנאשם הפר את הסדר הטיעון. על כן הוצא לנאשם צו הבאה ללא שחרור ומינה לנאשם סניגור ציבורי. המשך הדיון נדחה לטיעון לעונש לתאריך 13.9.21.

המשך הטיפול בתיק הועבר למותב זה בחודש יולי 2021. מעיון בתיק עלה, כי צו ההבאה לא בוצע ובית המשפט התריע על כך.

בתאריך 7.7.21 הוגשה בקשה לביטול צו ההבאה על ידי עורך דין מטעם הנאשם. לאור אי דיוקים שנפלו בעובדות הבקשה, הבקשה נדחתה. לאחר שהוגשה בקשה מתוקנת, בית המשפט המיר את צו ההבאה בחתימה על התחייבות להתייצב לדיונים.

בתאריך 13.9.21 הנאשם לא התייצב לדיון. עורך דין מטעמו התייצב לדיון באיחור והסביר כי הנאשם ניתק עמו קשר. בית המשפט הורה על חילוט ההתחייבות עליה חתם הנאשם במסגרת צו ההבאה. כן הוצא צו הבאה ללא שחרור. המשך הדיון נדחה לתאריך 16.11.21 לצורך הסדרת ייצוג ציבורי או פרטי לנאשם. בהמשך, בשל אילוצי המאשימה תואם מועד לדיון לתאריך 21.11.21.

ערב הדיון הוגשה בקשת דחייה בהסכמה לצורך השלמת ההידברות בין הצדדים. בית המשפט העיר על ההתנהלות הכוללת וניתנה ארכה להשלמת ההידברות עד יום 1.12.21.

בתאריך 1.12.21 הנאשם לא התייצב ובא כוחו מסר כי הנאשם יודע על הדיון ואינו יודע מדוע לא התייצב לדיון. המאשימה הסבירה כי ניסיונותיה לביצוע צו ההבאה לא צלחו. המאשימה ביקשה כי תישמע עדות לעונש של נפגע העבירה, אשר מתייצב פעם אחר פעם לכל הדיונים. בהסכמת ב"כ הנאשם נשמעה עדות נפגע העבירה לעונש. במסגרת ההחלטה נקבע, כי מדובר בנאשם המתעתע בבית המשפט וכן בעורכי דינו. חודש צו ההבאה ללא שחרור והמשך הדיון נדחה לתאריך 30.1.22.

הנאשם הובא כעצור במסגרת צו ההבאה בפני שופט תורן בתאריך 29.12.21 והודיע כי הוא מתייצב לכל הדיונים והכחיש אי התייצבות לדיונים כן הצהיר על ייצוגו על ידי בא כוחו. בית המשפט הורה כי על הנאשם לשלם תחילה את ההתחייבות שחולטה ולאחריה ישתחרר מצו ההבאה בהפקדת סכום נוסף.

בתאריך 30.12.21 משלא עמד הנאשם בתנאי השחרור הובא שוב בפני שופט תורן והצהיר כי יוכל להשלים את התשלום בסיוע בני משפחה ובית המשפט הורה כי שב"ס יאפשרו לנאשם שיחות טלפון לצורך כך. בהמשך שוחרר הנאשם לאחר קיום תנאי השחרור.

בתאריך 30.1.22 עתר ב"כ הנאשם לדחיית הדיון במספר חודשים על מנת להשלים את הפקדת הפיצוי לחלופין עתר להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר בטרם טיעון לעונש. שתי בקשות הנאשם נדחו תוך ציון כי התנהגות הנאשם פורצת גבולות, גרמה לבזבז משאבים רב ולדיוני סרק מרובים. כן צוינה עוגמת הנפש הנוספת שנגרמה לנפגע העבירה שהתייצב לדיונים שוב ושוב. בית המשפט הורה לצדדים לטעון לעונש וכן נקבע, כי אם בתקופת הדחייה שבין הטיעון לעונש ועד למתן גזר הדין יפקיד הנאשם את יתרת הפיצוי יהיה רשאי להגיש בקשה לעיון חוזר בשל כך.

טענות הצדדים בדיון מיום 30.12.21

4. **המאשימה** הגישה העתק גיליון הרישום הפלילי של הנאשם, טיעון לעונש בכתב וכן אסופת פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בעבירה, על נסיבות ביצוע העבירה, על הנזק הממוני והלא ממוני שנגרם לנפגע העבירה כעולה מעדותו לעונש ועל התנהלות הנאשם אשר הפר את הסדר הטיעון עמו.

המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הולם של 12-24 חודשי מאסר בפועל בצירוף עונשים נלווים וכן עתרה למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם.

5. **ב"כ הנאשם** עתר שלא להחמיר עם הנאשם אשר הודה במיוחס לו, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר. נטען, כי הנאשם ניסה בכל כוחו לעמוד בהסדר הטיעון ואף הפקיד חלק מהסכום. נטען, כי חלף זמן רב מביצוע העבירה ומאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. נטען, כי עצם ניהול ההליך הרתיע את הנאשם. נטען כי הטלת עונש מאסר על הנאשם בנסיבות אלה תגרום לו ולמשפחתו סבל, שכן הנאשם מפרנס את משפחתו. על כן נטען כי יש להטיל על הנאשם עונש צופה פני עתיד.

6. **הנאשם** עצמו בדבריו לבית המשפט התנצל ומסר שהוא "רוצה לגמור עם זה", טען כי הוא מחוסר אמצעים ונעזר באמו לצרכי מחייתו. כמו כן טען כי הרשעתו הקודמת בעבירת סמים בגינה נדון לשנתיים מאסר זה כי "עשיתי טובה לבן אדם וישבתי שנתיים בבית סוהר". חזר וביקש דחייה לשם השלמת הפקדת הפיצוי.

דין מתאריך 29.3.22

7. בפתח הדיון שנקבע למתן גזר דין בתאריך 29.3.22 ולאחר שבית המשפט היה ערוך להקראת גזר הדין, הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם הפקיד את יתרת הסכום לו התחייב במסגרת הסדר הטיעון המקורי, צוין כי ההפקדה בוצעה באותו היום על ידי אדם אחר אשר הסכים לתת הלוואה לנאשם ואף התייצב בבית המשפט.

בנסיבות אלה עתרה ההגנה לכך שבית המשפט יתייחס לעובדה שסכום הכסף שולם.

המאשימה העירה על התנהלות הנאשם. עוד העירה המאשימה כי בנסיבות שנוצרו, הסדר הטיעון שהוסכם לפני זמן רב כבר איננו רלוונטי. המאשימה חזרה על טיעוניה מהדיון הקודם והסכימה שיש לתת משקל מסוים לכך שהופקדו כספים בטרם מתן גזר הדין.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

8. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

במעשי הנאשם פגע הנאשם בקניינו של אדם, בתחושת הביטחון שלו ובמקרה זה פגע גם בנפשו של נפגע

העבירה, בציפור נפשו כפי שעלה והשתקף היטב בעדותו של נפגע העבירה. בגניבת בעל חיים, בפרט בעל חיים שמעצם טיבו הקשר עימו כרוך בקשר רגשי עז, פוגע הנאשם לא רק ברכוש ובממון אלא גם ואולי במקרה זה בעיקר בהיבט הנפשי והרגשי.

בתי המשפט חזרו והתריעו בדבר הצורך להרתיע מפני ביצוע עבירות אלו ולהחמיר בענישה בגין. עבירות אלה, המכונות לעתים, "גניבות חקלאיות" כרוכות כאמור בגרימת נזק כלכלי לא מבוטל לקורבן העבירה, אך גם למעגל נוסף של מי שמתפרנסים מהעסקים החקלאיים. בד בבד הפגיעה במקור לחמו, שהוא גם מקור יצירתו של קורבן העבירה כרוכה גם בפגיעה רגשית משמעותית. במקרה זה הדברים באים לידי ביטוי לאור הקשר המיוחד שבין קורבן העבירה, הבעלים של אחת הסוסות, לחיה שאותה טיפח ושבה השקיע את מיטב כספו, מרצו, זמנו ורגשותיו.

הנאשם פעל במקרה זה בצוותא חדא עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, גנב שתי סוסות מתוך אורווה והוביל אותן מן המקום בעזרת עגלת גרירה שהצטייד בה מבעוד מועד.

כאמור, מעדות אחד מנפגעי העבירה במקרה זה ניתן ללמוד על הנזק הממוני הרב שנגרם לו כתוצאה ממעשה הגניבה וגם על הנזק הבלתי ממוני. יצוין, כי הסוסות לא הוחזרו ולא ידוע מה עלה בגורלן ובית המשפט לא יוכל להתעלם גם מפוטנציאל הנזק הטמון בכאב ובסל לבעל החיים הנגנב, מקום בו הגנב מוציא את בעל החיים מטווח שליטתו ומפקיר אותו בידי אחרים אלמונים.

עוד יש לעמוד על הנזק ההיקפי שנגרם כתוצאה מעבירות הגניבה החקלאית, הכרוכות בד בבד גם בעלויות ביטוח, אבטחה ושמירה גבוהות ופוגעות במשקים החקלאיים המפרנסים לעתים משפחות רבות וביציבותם הפיננסית.

אשמו של הנאשם במקרה זה מלא ומידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית (בהשוואה, למשל, למקרים של גניבות חקלאיות סייטונאיות ו"חיסול" משקים שלמים, השוו ע"פ (נצ') 40255-04-16 **מדינת ישראל נ' עלי** ((3.1.17)).

9. **בחינת מדיניות הענישה** הנוהגת מלמדת, כי במקרים שונים של גניבות חקלאיות הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב, הכולל עונשי מאסר בפועל בצד ענישה כלכלית נכבדה. אין אח ורע בפסיקה לעתירת הנאשם לעונש, בהיעדר שיקולי שיקום משמעותיים וכבדי משקל ולא בכדי ההגנה לא תמכה את עתירתה העונשית בפסיקה מתאימה.

בהקשר זה יצוין, כי הסדר הטיעון שנרקם עם הנאשם מלכתחילה חורג באופן משמעותי ממתחם העונש ההולם וספק רב אם בית המשפט יכול היה לקבל את ההסדר גם לו עמד הנאשם בתנאיו. ואולם, בית המשפט פטור במקרה זה מהתחבטות בסוגיה זו ובמשמעות ההבטחה השלטונית כשקלול בכלל שיקולי הענישה שכן הנאשם ממילא לא עמד בתנאי הסדר הטיעון כפי שפורט לעיל. אכן, בית המשפט ייתן משקל מסוים במסגרת שיקולי הענישה למאמץ של הנאשם אשר השלים בסופו של דבר את תשלום הסכום שדובר בעת הצגת הסדר הטיעון המקורי לפני שנים, אך במכלול הנסיבות, בשום אופן לא ניתן לומר כי מדובר במי שעמד בתנאי הסדר הטיעון. דומה כי הדבר ברור כשמש גם לנאשם עצמו ולבא כוחו שלא טען במפגיע בעניין זה.

בנוסף לפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה, ברובם ישנים, ראו לצורך להתרשמות מן הענישה הנוהגת, למשל:

א. רע"פ 323/19 פלוני (20.1.19) הנאשם הורשע בגניבת 59 כבשים ששווין כ 120,000 ₪, במסגרת קשר פלילי ועבירות נלוות נוספות. נקבע מתחם של 24-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות שמצבו הכלכלי הקשה הוכח הוטלו שלוש שנות מאסר, פיצוי בסך 30,000 ₪ וקנס. עונש זה אושר בבית המשפט העליון כעונש מתאים.

ב. ע"פ (נצ') 31822-04-11 רשק ואח' (12.7.11) שם הורשעו הנאשמים במעורבות ברמות שונות באירועים במסגרתם נגנבו משתי רפתות בסה"כ 65 עגלים. על המעורבים השונים, בהתאם לחלקם במסכת העבריינית ונסיבותיהם האישיות הוטלו עונשים שבין 26 ל-45 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. תפ (טב') 58282-05-20 מלאחה (19.9.21) הורשע הנאשם במספר עבירות של גניבת צאן וציד חקלאי ממעסיקו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 20-48 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים, תוך סטיה ניכרת ממתחם העונש ההולם וזאת משיקולי שיקום מובהקים.

10. בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לו טענה המאשימה אף נוטה לקולא. ואולם, בית המשפט לא יקבע במקרה זה מתחם ענישה חמור יותר מזה שהמאשימה טענה לו **ויש להעמיד את המתחם העונש ההולם כטיעון המאשימה על 12-24 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.**

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

אניח במידה מסוימת לזכות הנאשם את טיעונו, שלא הובא לגביו כל אסמכתא, בדבר תלות בני משפחתו בעבודתו שהוא מפרנסם היחיד. אמנם לא הובאו אסמכתאות לכך, אך בתיק הפלילי עצמו קיימות אינדיקציות לגבי בקשות מימוש רבות של רשויות האכיפה הכלכליות בעניינו של הנאשם והדבר תומך בטענה לגבי הרקע הכלכלי.

לנטילת האחריות של הנאשם על מעשיו יש לתת במקרה זה משקל מופחת נוכח התנהלותו הדיונית שכל כולה מלמדת על היעדר נטילת אחריות על מעשיו, חמקנות ובעיקר זלזול בוטה בבית המשפט ובהליך המשפטי. גם כאשר ניתנה לנאשם הזדמנות אחרונה חריגה להפקדת התשלום והמועד למתן גזר הדין נדחה דחייה ארוכה לשם כך, הנאשם לא פעל בזמן, לא הגיש בקשה לעיון חוזר כפי שהתאפשר לו, אלא שוב העמיד את בית המשפט בפני עובדה מוגמרת שמנעה את מתן גזר הדין בו במקום, הצריכה שמיעת טיעון נוספת מצד הצדדים וחייבה הקצאה של זמן כתיבה נוסף על ידי בית המשפט ועריכה מחדש של גזר הדין במועד דיון נדחה.

הנאשם אמנם "חסך" שמיעת ראיות בתיק אך לא חסך את עדות נפגע העבירה לעונש, לאחר שלא עמד בהסדר הטיעון. נפגע העבירה, אדם מבוגר, התייצב שוב ושוב לדיונים בבית המשפט וחזה שוב ושוב בזלזול של הנאשם הנעדר מדיונים והקושי לאתרו ולהביאו לבית המשפט, התנהגות שגרמה לו פגיעה על פגיעה. נפגע העבירה העיד על הפגיעה הממונית והבלתי ממונית בו כתוצאה מהמעשים והציג מסמכים לתמיכה בעדותו. עדות נפגע העבירה נגעה אל הלב, היתה מלווה בבכי של ממש וניכרו געגועיו של הנאשם אל סוסתו האהובה שבה השקיע מזמנו, מממונו ומתעצומות נפשו. לבם של כלל הנוכחים באולם בית המשפט (ולא של הנאשם, שכאמור נעדר מן הדיון) יצאו אל נפשו של נפגע העבירה. בנסיבות אלה ולאור הימשכות והסחבת בהליך שנרגמו בשל התנהגות הנאשם כמפורט לעיל, לא ניתן לזקוף לזכות הנאשם את החיסכון בזמן השיפוטי ובהבאת העדים לבית המשפט, אף קשה מאד לזקוף לזכותו באופן מלא את חלוף הזמן אלא במידה חלקית בלבד.

לנאשם הרשעה קודמת בעבירות סמים בגינה ריצה עונש מאסר משמעותי. אין לנאשם הרשעות קודמות בעבירות דומות.

סוף דבר:

12. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל יש להטיל על הנאשם עונש במרכז מתחם הענישה. אשר על כן אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון.

ד. קנס בסך ₪ 10,000 או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.22. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 40,000 ₪ לנפגע העבירה, ע"ת 12. מעיון בתיק הכספי עולה, כי סכום זה הופקד במצטבר על ידי הנאשם במהלך השנים. סכום הפיצוי יועבר לנפגע העבירה על פי פרטים שאותם תעביר המאשימה לתיק בית המשפט בתוך 7 ימים. **המזכירות תעקוב.**

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"ב, 26 אפריל 2022, במעמד הצדדים.